

det egentlig rimelig let at se udviklingen af gælden. Nu ved jeg ikke, hvor mange tal man kan have i hovedet, men jeg vil bare nævne, at de tal, hr. Nicolai Wammen vil finde, viser jo, at af den gæld, regeringen overtog, da vi kom til, udgjorde ØMU-gælden 45,5 pct. af BNP, mens den vil komme ned på 40,6 pct. i 2004 med den finanslov, vi vedtager på torsdag.

Man kan sige det på en anden måde: Går vi ned i de egentlige faste kronepriser og korrigerer for genudlån, har vi nedbragt gælden med 40 mia. kr. på 3 år, mens den tidligere regering nedbragte den med 39 mia. kr. i sine sidste 4 år. Korrigeret for genudlån har vi altså nedbragt den med mere end det, den tidligere regering gjorde.

Det er altså rimelig interessant, hvad man kan læse sig til, og det kunne måske ændre retorikken, så man ikke bliver ved med at sige det samme og det samme og det samme, uanset hvad tallene viser: At penge fosser ud, selv om overskuddene bliver dobbelt så store; at vi ikke nedbringer gælden, selv om vi har nedbragt den mere end den tidligere regering; at vi ikke forfalder til engangsindtægter som den tidligere regering og opfinder kredittidsstramninger og år med 13 måneders indtægter og 12 måneders udgifter, der pyntede så flot på finanslovens DAU-saldo – 12 mia. kr., 14 mia. kr., som er fuldstændig uden indhold, bortset fra på DAU, men som pynter på det statslige regnskab, så man kan sige: Ih hvor er vi dygtige. Men det forfalder vi altså ikke til.

Som det er sagt tidligere, også af hr. Kristian Jensen, var de gennemsnitlige engangsindtægter inden for de sidste 5 år af den tidligere regerings levetid 20 mia. kr., mens vores gennemsnit ligger på ca. 2 mia. kr. Det værste ved engangsindtægter er, som det også er sagt, at det i virkeligheden er en kreativitet, som medfører generati-onstyveri, når man tager nogle indtægter fra et efterfølgende år og fører dem over til det år, man befinder sig i, alene fordi det pynter på DAU. Det er i virkeligheden med til at give et falsk billede af, hvordan man egentlig håndterer gældsproblematikken i Danmark.

Så vil jeg lige sige om ændringsforslagene, at der er fremsat en påstand, som i bedste fald skyldes forglemmelser eller misforståelser, for det var jo sådan med politiforliget, at vi lagde op til et bredt forlig. Men hvad var årsagen til, at der ikke blev noget bredt forlig? Det startede for så vidt godt nok, men det stoppede, før vi overhovedet kom til ret meget indhold, fordi vi blev præsenteret for et udspil fra Socialdemokratiet,

Det Radikale Venstre og Kristendemokraterne, hvor der manglede en finansiering på 650 mio. kr. og i virkeligheden yderligere 190 mio. kr., fordi man havde helt urealistiske besparelsesforslag for produktiviteten i politiet på 383 mio. kr., altså i bedste fald omkring 800 mio. kr.

Spørgsmålet var helt præcist: Vil det sige, at I ikke vil være med til at finansiere det forlig, som I i givet fald indgår? Svaret var: Ja, det ville man ikke. Man ville ikke være med til at fylde det hul op, som man selv havde ansvaret for. Vi har forslaget, og jeg var så glad for, at vi fik det fra partierne, så vi kunne se, hvad det egentlig var, man foreslog. Det endte med 649 mio. kr. på minussiden, og hvis det skal omsættes til forstælig tale, skulle vi afskedige 500 betjente, som allerede var ansat, hvis vi lavede et forlig på det grundlag.

Det har ikke spor at gøre med, hvordan det skulle finansieres, for i det forslag, man kom med, havde man medtaget de elementer i regeringens spareforslag, som man selv syntes man kunne acceptere. Men det, det brød sammen på, var, at man ikke ville være med til at finde flere penge. Så enkelt var det, og derfor stoppede det.

Så spørges der: Hvordan har man så egentlig finansieret politiet? Jamen det er ikke finansieret med et specifikt beløb, det er nemlig finansieret af råderummet – det råderum, som regeringen selv skaber i forbindelse med de løbende omprioriteringer og de produktivetsreserver, der er lagt ind. Der er ikke noget i finansiering, der kan forskrække nogen som helst. Vi kom bare aldrig dertil, men jeg håber, at man selv erindrer det, for ellers har vi kopier af de papirer, vi fik, men det burde ikke være nødvendigt. Man kan i givet fald inden næste torsdag fremkalde en erindring om, hvad det egentlig var, man ville finansiere, og hvad det var, man ikke ville finansiere.

Jeg håber ikke, der kan være den store tvivl om, at når der står ændringsforslag fremsat af finansministeren, er det min anbefaling, at man stemmer for. Det kan ikke overraske, og jeg går ud fra, at det er både Venstre og Det Konservative Folkepartis holdning, det er i hvert fald regeringens. Det behøver vi ikke kommentere så meget, men jeg vil godt sige, at jeg glæder mig over indholdet.

Kl. 23.10

Jeg synes, det er nogle knaldgode forlig, vi har fået etableret. Vi har fået en fremragende trafikplan, og de næste 10 år risikerer Socialdemokratiet at være uden for indflydelse på, hvordan pengene fordeles, fordi de ikke er med i forliget.